

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 392/2010-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. októbra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. D., N., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky „*vyšetrovatelkou II. inšpekčného oddelenia MV SR mjr. Mgr. B., ako aj dozorujúcim prokurátorom vo svojich postupoch a rozhodnutiach v tomto vyšetovaní*“ a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. D. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. októbra 2010 doručená sťažnosť J. D., N. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) „*vyšetrovatelkou II. inšpekčného oddelenia MV SR mjr. Mgr. B. ako aj dozorujúcim prokurátorom vo svojich postupoch a rozhodnutiach v tomto vyšetovaní*“.

Sťažnosť sťažovateľa adresovaná ústavnému súdu je súčasťou „Návrhu na zastavenie trestného stíhania“ z 2. októbra 2010 v trestnej veci vedenej pod sp. zn. ČVS: UIS-89/KOK-V-2007. Z obsahu „Návrhu na zastavenie trestného stíhania“ vyplýva, že „Podpísaný J. D..., týmto podávam návrh na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por., k trestnej veci vedenej proti mne, kde vykonáva dozor v prípravnom konaní prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry. Podľa uznesenia Vyššieho vojenského súdu Trenčín sp. zn. 3 Tpo/1/2008 z 11. 2. 2008 je trestné stíhanie nedôvodné, lebo spáchanie skutkov, tak ako sú uvedené v uznesení o vznesení obvinenia inicioval agent vystupujúci pod menom M. H.“.

Z obsahu samotnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je toho názoru, že „Postupy a rozhodnutia policajného orgánu a dozorujúceho prokurátora nie sú v súlade s Tr. poriadkom i s Ústavou SR, sú arbitrárne, svojvoľné, nie sú odôvodnené, podstatou je tu cieľená snaha nájsť za každú cenu páchatel'a a usvedčiť mňa ako vinníka v tejto veci vykonštruovanými a vymyslenými dôkazmi.“.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada ústavný súd „o vyvodenie právnych dôsledkov voči orgánom činným v trestnom konaní ako aj orgánom prokuratúry, nakoľko v tomto vyšetrovacom procese porušili moje práva, zákon a Ústavu SR“.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom,

neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 19 ods. 1 ústavy každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 19 ods. 2 ústavy každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 19 ods. 3 ústavy každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namietal porušenie svojich práv „*vyšetrovatelkou II. inšpekčného oddelenia MV SR mjr. Mgr. B., ako aj dozorujúcim prokurátorom vo svojich postupoch a rozhodnutiach v tomto vyšetrovaní*“.

Ústavný súd vo svojom rozhodovaní vychádza z ústavného princípu subsidiarity svojej právomoci vo vzťahu k všeobecným súdom vyplývajúceho z čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého rozhoduje ústavný súd o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

V tejto súvislosti ústavný súd opakovane zdôraznil, že trestné konanie od svojho začiatku až po jeho koniec je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho

skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenia práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (napr. III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05).

Ústavný súd zastáva názor, že nie je iba jeho povinnosťou ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej právomoci ochranu základných práv a slobôd vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto povinnosť majú aj všeobecné súdy ako primárni ochrancovia ústavnosti (napr. III. ÚS 79/02).

Podľa § 34 ods. 1 Trestného poriadku obvinený sa môže od začiatku konania proti svojej osobe vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, a k dôkazom o nich, má však právo odoprieť vypovedať. Môže uvádzať okolnosti, navrhopvať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky. Má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného poriadku sú všetky orgány činné v trestnom konaní a súd povinné vždy obvineného o jeho právach poučiť vrátane významu priznania a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie.

Podľa § 238 ods. 1 Trestného poriadku podanú obžalobu, ako aj návrh na dohodu o vine a treste predseda senátu najskôr prezrie z toho hľadiska, či pre ďalšie konanie poskytujú spoľahlivý podklad, najmä preverí, či prípravné konanie, ktoré im predchádzalo, bolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu a či ju treba preskúmať alebo predbežne prejednať. Podľa § 243 ods. 2 Trestného poriadku pri predbežnom prejednaní obžaloby preskúma súd obžalobu a zákonnosť dôkazného materiálu.

Podľa § 244 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku po predbežnom prejednaní obžaloby súd obžalobu odmietne a vráti vec prokurátorovi, ak zistí závažné procesné chyby, najmä že boli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku sa prieskumná právomoc odvolacieho súdu vzťahuje nielen na zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ale aj na správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Podľa § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok tiež pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby.

Z uvedeného vyplýva, že príslušný súd konajúci v trestnej veci sťažovateľa po prípadnom podaní obžaloby, ako aj odvolací súd v prípade podania odvolania sú súdmi s plnou jurisdikciou, v ktorých právomoci je posúdenie všetkých relevantných skutkových aj právnych okolností daného prípadu vrátane zákonnosti a ústavnosti postupu orgánov prípravného konania.

Sťažovateľ teda realizáciou svojho práva na obhajobu v priebehu trestného konania vedeného proti nemu má možnosť účinným spôsobom namietať porušenie svojich základných práv a slobôd pred všeobecným súdom.

Zo sťažnosti navyše vyplýva, že súčasne so sťažnosťou sťažovateľ podal orgánom činným v trestnom konaní s poukazom na uznesenie Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne aj návrh na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Vzhľadom na tieto skutočnosti a závery ústavný súd sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2010